

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de febrer de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 20 de desembre del 2004 la representació processal de la societat mercantil andorrana "T.E. SA" va formular demanda contra la Sra. E.P.M., conductora del ciclomotor marca Aprilia, model Habana 50 matrícula AND 8930, contra la Sra. C.P.M., en tant que propietària del citat ciclomotor, i contra la Companyia d'Assegurances "F." en reclamació de la suma de 3.167 euros, corresponents a la reparació dels danys causats al vehicle de la seva mandant com a conseqüència del sinistre del què, segons el seu parer, era responsable la conductora del ciclomotor, més interessos i costes.

II.- La representació processal de les Sres. E.P.M. i C.P.M. i de la companyia "F. S.A." va contestar a la demanda en data 20 de gener del 2005 interposant l'excepció peremptòria de cosa jutjada i de manca de legitimació passiva, ja que l'Aute de data 25 de maig de l'any 2004, dictat per la Secció d'Instrucció de l'Hble. Batllia d'Andorra en el marc dels autes penals que es van tramitar arran de la producció del sinistre, va decretar l'arxiu de les actuacions degut a la defunció del Sr. C.Z., conductor d'un dels vehicles implicats al sinistre. Subsidiàriament interposava igualment excepció peremptòria de manca de litisconsorci passiu necessari, en no haver-se demandat als conductors dels altres vehicles que es van veure implicats en el sinistre, i, més subsidiàriament encara, formulant oposició a la mateixa, entenent que la seva manant no havia tingut cap

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

mena de responsabilitat en el sinistre, sinó que aquest es va produir com a conseqüència de l'actuació del difunt Sr. C.Z., considerant a més que la demandant anava contra els seus propis actes i que en tot cas la indemnització procedent no podia ser superior als 3.030,85 euros.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 27 de juliol del 2006 estimant substancialment la demanda i condemnant solidàriament a la Sra. E.P.M. i a "F." i subsidiàriament a la Sra. C.P.M. a pagar a "T.E. SA" l'import de 3.167 euros, més interessos legals a partir de la data de la contesta a la demanda, mes costes.

IV.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de les Sres. E.P.M. i C.P.M. i la companyia "F. S.A." i, pels arguments continguts en les seves conclusions, demana la seva revocació, estimant l'excepció peremptòria de cosa jutjada i de manca de legitimació passiva formulada per la seva manant i, subsidiàriament, estimant l'excepció de manca de litisconsorci passiu necessari, i, més subsidiàriament encara, desestimant en quant la fons la demanda plantejada, condemnant a la part agent al pagament de les costes processals en les dues instàncies amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- No es discuteix en el present litigi que el dia 7 de desembre de l'any 1999, quan el Sr. M.L.S. circulava amb el vehicle propietat de "T.E. SA" per l'Av. de Santa Coloma d'Andorra la Vella va patir un accident de circulació degut a que el ciclomotor marca Aprilia propietat de la Sra. C.P.M., conduït per la Sra. E.P.M. i assegurat per la companyia "F. S.A.", que circulava en sentit oposat al de la furgoneta, va envair el seu carril produint-se la col·lisió amb el vehicle de la part agent. Tampoc és objecte de controvèrsia que aquesta invasió del carril contrari per part del ciclomotor va ser deguda a que el conductor del vehicle marca Mercedes Benz, matrícula espanyola M-8878-BX propietat i conduït pel Sr.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

C.Z., que estava estacionat al marge dret de la calçada, va voler sortir de l'estacionament i per aquest motiu es va introduir al carril per on circulava el vehicle marca Fiat model Marea, matrícula espanyola B-3608-W, propietat i conduït pel Sr. R.B.S., el qual per evitar la topada va fer una maniobra vers la seva esquerra produint-se una col·lisió amb el ciclomotor que en aquell moment l'estava avançant, destabilitzant-lo, fent-lo caure a terra, motiu pel qual es va desplaçar al carril contrari.

És igualment cert que, per aquest motiu, es van instruir les Diligències Prèvies número DP-346-2/00, iniciades subsegüent a l'escrit de querella criminal presentat per part del Sr. R.C.T. actuant en representació de la societat "T.E. SA" contra la Sra. E.P.M. i els Srs. C.Z. i R.B.S. i exercitant ensems l'acció de responsabilitat civil contra els querellats i solidàriament amb ells contra les respectives companyies d'assegurances i que l'Aute de 25 de maig del 2004 va arxivar al constatar l'extinció de la responsabilitat criminal subsegüent a la mort del Sr. C.Z., sense perjudici de les accions civils que la part interessada pogués instar en defensa dels seus drets.

II.- Atesa aquesta situació, la defenent formula en la seva contesta l'excepció peremptòria de cosa jutjada i de manca de legitimació passiva, entenent que l'Aute de 25 de maig del 2004 va estimar de fet que l'únic responsable del sinistre havia estat el difunt Sr. C.Z., ja que, en morir aquest, l'Hble. Batlle va ordenar l'arxiu de les diligències i que, per tant, la part defenent no ostentava cap tipus de legitimació "ad causam" i, havent desestimat aquesta excepció l'Hble. Batlle, la torna a reproduir en aquesta alçada com a primer greuge contra la Sentència d'instància.

Malgrat els arguments dels recurrents, la decisió presa per l'Hble. Batlle ha de ser mantinguda encara que amb fonaments diferents, ja que és cert que l'Aute esmentat constata l'extinció de la responsabilitat civil del Sr. C.Z., atesa la seva defunció i en virtut del que disposava l'article 28 del Codi penal vigent en aquell moment i en el mateix sentit que l'article 79 del Codi penal vigent en l'actualitat, i és cert que ordena l'arxiu de les actuacions, de tal manera que es podria entendre que implícitament considera que el citat senyor

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

va ser l'únic responsable del sinistre. No obstant, la citada resolució no entra en el fons de la qüestió, de tal manera que la seva decisió no pot vincular a la jurisdicció civil. Però fins i tot en el supòsit que ho hagués fet i s'hagués absolt a la Sra. E.P.M. de tota responsabilitat penal, això no suposaria existència de cosa jutjada des del punt de vista civil, ja que la jurisdicció civil no resta vinculada per la Sentència penal absolutòria, a menys que aquesta declarés la inexistència del fet enjudiciat, ni tant sols la vincula la valoració dels fets declarats provats penalment, i en el cas que la Sentència fos condemnatòria, però s'hagués fet reserva d'acció civil, la vinculació sols es produiria respecte dels actes que s'haguessin considerat provats penalment.

III.- En segon lloc, al·leguen els recurrents que la demandant va contra els propis actes al presentar la demanda, ja que va acceptar l'arxiu de les actuacions penals, però el fet de no recórrer l'Aute d'arxiu de les Diligències preliminars no suposa per si sol renúncia a l'acció civil, ja el citat Aute no va entrar a conèixer el fons del litigi i, per tant, tampoc de la responsabilitat civil dels possibles implicats en el sinistre, fent expressa reserva de les accions civils adients.

IV.- Subsidiàriament, els recurrents reiteren la necessitat d'estimar l'excepció peremptòria de manca de litisconsorci passiu necessari formulada amb la contesta a la demanda, ja que entén que la pluralitat de vehicles implicats en el sinistre fa, segons el seu parer, imprescindible que es citin al procediment, però, en el mateix sentit que l'Hble. Batlle, cal estimar que aquesta excepció no és oposable en el cas present. En efecte, quan en la producció d'un sinistre hi participen diverses persones que poden ser considerades responsables del mateix la responsabilitat serà solidària de tots aquells als que finalment se'ls hi pugui imputar la producció dels danys en el supòsit que no existeixin elements per diferenciar la concreta responsabilitat de cada un d'ells. En aquest cas el perjudicat pot dirigir la demanda contra qualsevol d'ells, sense que sigui oposable l'excepció de manca de litisconsorci passiu necessari, que és totalment contrari a la naturalesa de la solidaritat. Tot això sense perjudici de que la part que

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

s'ha estimat responsable dels danys es dirigeixi contra aquells que estimi que també ho són per recuperar la part que aquests hagin de suportar de la indemnització pagada en la relació interna. En el cas present, si la recurrent entén que existeixen altres persones igualment responsables del sinistre queda oberta la possibilitat de reclamar contra ells, sense que sigui necessari que siguin cridats al procediment,

V.- Al·leguen també els recurrents que el fet de demandar exclusivament a les Sres. P.M. i a la seva companyia asseguradora suposa que els demandants van un altre vegada contra els seus propis actes, ja que la querella criminal que van presentar en el seu dia es dirigia també contra els Srs. C.Z. i B.. No obstant, la mateixa naturalesa de la solidaritat permet al perjudicat dirigir la demanda contra qualsevol dels responsables civils, sense perjudici que en la via penal ho hagués intentat sols contra aquells que estimava responsables penalment.

VI.- Pel que fa al fons de la qüestió, al·leguen els recurrents la inexistència de negligència en l'actuació de la Sra. P.M., arguments que no es pot acceptar, ja que, amb independència del fet que també haguessin pogut actuar de manera negligent altres implicats en el sinistre, si el ciclomotor hagués circulat sense infringir les normes de circulació el sinistre no s'hagués produït. En el cas present és cert que no hi ha proves que la Sra. E.P.M. trepitgés o sobrepassés la línia contínua existent en aquell punt de l'avinguda, no obstant, l'article 15.11 del Codi de Circulació del Principat disposa l'avançament dels vehicles de dues rodes s'ha d'efectuar-se deixant una separació lateral mínima entre ambdós vehicles de dos metres. En el cas present, com destaca l'Hble. Batlle, la distància existent entre el ciclomotor i el vehicle al qual avançava, o pretenia avançar, no arribava als dos metres exigits pel citat article, així l'informe policial (folis 132 a 137) assenyala que el carril pel qual circulava el ciclomotor té un total de 5,80 metres d'amplada i que el vehicle conduït pel difunt Sr. C.Z. i que es trobava estacionat tenia d'una amplada de 1,60 metres, de tal manera que quedava un espai de 4,20 metres lliures a la calçada, i si dins d'aquest espai circulava el vehicle conduït pel Sr. B. que té una amplada de 1,70 mentre i el

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

ciclomotor que fa 0,95 metres és evident que entre aquests dos darrers vehicles havien de quedar menys de 1,55 metres, sense que aquests càlculs es puguin qualificar de hipotètics o poc precisos. Per aquesta raó, considerem que l'avançament de la Sra. P.M. va ser incorrecte ja que no va respectar les distàncies de seguretat exigides per les normes de circulació i per tant és responsable dels danys causats amb independència que ella sigui o no la única responsable del sinistre.

D'altra banda, el fet que la pròpia companyia asseguradora de vehicle Mercedes Benz propietat del difunt Sr. C.Z. hagués acceptat la responsabilitat del citat senyor en el sinistre d'autes en front del conductor del vehicle marca "Fiat" conduït pel Sr. B. o front la mateixa defenent, no significa que aquesta darrera no sigui també responsable del sinistre en front de la furgoneta que va patir els danys, ni s'ha provat que la demandant renunciés a exigir la responsabilitat en la què haguessin pogut incórrer els vehicles implicats en el sinistre.

VII.- En relació al quantum indemnitzatori, al·leguen els recurrents que com a màxim la reparació del vehicle tenia un cost de 3.030,85 euros, ja que estima que aquest és el valor de reparació segons el document que consta al foli 67 de les actuacions, argumentant que en tot cas la reparació del vehicle del perjudicat s'ha fet en un taller que té uns preus molt alts, quan es podia haver fet en un altre també especialitzats i fiables, però més barats. Malgrat els arguments de la recurrent entenem que la demandant ha aportat la factura de reparació amb el cost que reclama i no s'ha provat que el taller al que va recórrer fos més car que els altres i en tot cas aquesta petita diferència de preu no suposa que hi hagués una elecció imprudent del taller per part del perjudicat.

VIII.- Per últim, sense reflexar-ho en el suplico del recurs, argumenta la part recurrent que en tot cas cal desestimar la demanda dirigida contra la Sra. C.P.M., ja que la mera condició de propietària del vehicle no suposa responsabilitat, no obstant aquesta pretensió s'ha de desestimar, ja que s'introdueix per primera vegada en aquesta alçada. D'altra banda, malgrat no existeix al Principat cap normativa que reguli la responsabilitat

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

dels propietaris dels vehicles pels danys causats a tercers per persones autoritzades per ells a conduir-los, l'article 98.6 del Codi penal disposa que els propietaris d'un vehicle són responsables civils subsidiaris dels danys causats a tercers per les persones autoritzades a conduir-lo, de tal manera que en el supòsit que el recurrent s'hagués oposat a considerar a la Sra. C.P.M. com responsable del sinistre s'hauria d'haver estimat també la seva responsabilitat encara que subsidiària, ja que la norma recollida al Codi penal es refereix a la responsabilitat civil i per tant cal aplicar-la també en l'àmbit purament civil.

IX.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. E.P.M., la Sra. C.P.M. i la companyia F. S.A. contra la Sentència dictada en data 27 de juliol del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-